

ΞΕΝΟΦΩΝ, ΚΕΦ.3-ΠΑΡ.53

ΑΡΧΑΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Καὶ οὐκ ἀγνοῶ τοῦτο μὲν,
ἔφη, μὰ τοὺς θεοὺς,
ὅτι οὐδέν μοι ἀρκέσει
ὄδε ὁ βωμός,
ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι,
ὅτι οὗτοι οὐ μόνον εἰσὶ
ἀδικώτατοι
περὶ ἀνθρώπους,
ἀλλὰ καὶ ἀσεβέστατοι
περὶ θεοὺς.
Θαυμάζω, ὑμῶν μέντοι, ἔφη,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Και γνωρίζω πολύ καλά αυτό,
εἶπε, μα τους θεούς,
ὅτι δεν θα με σώσει
αυτός ο βωμός
ἀλλὰ θέλω να αποδείξω κι αυτό,
ὅτι δηλαδή αυτοί δεν είναι
μόνο πολύ άδικοι
ἀπέναντι στους ανθρώπους
ἀλλὰ και πολύ άσεβείς
ἀπέναντι στους θεούς.
Απορώ όμως με εσάς, εἶπε,

ὦ ἄνδρες καλοὶ κάγαθοί,
εἰ μὴ βοηθήσετε
ὑμῖν αὐτοῖς,
καὶ ταῦτα
γιγνώσκοντες
ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα
εὐεξαλειπτότερον
ἢ τὸ ἐκάστου ὑμῶν».

ἄνδρες καλοὶ καὶ ἐντιμοὶ,
που δεν θα βοηθήσετε
τους εαυτούς σας
καὶ μάλιστα,
ἐνὼ γνωρίζετε
ὅτι τὸ δικό μου ὄνομα
δεν διαγράφεται πιο εὐκόλα
ἀπὸ τὸ ὄνομα καθενὸς ἀπὸ εσάς.

τον διαγράψω από τον κατάλογο

με τη σύμφωνη γνώμη όλων σας.

Και αυτόν, είπε,

εμείς τον καταδικάζουμε σε θάνατο».